

La Cimera de Johannesburg destaca la insostenibilitat de la pobresa

La Cimera per al Desenvolupament Sostenible constata que l'escalfament del planeta distanciaria encara més les diferències entre països pobres i rics, i els pocs avenços que s'han fet des de la celebració de la Cimera de Rio, el 1992, i l'aprovació de l'Agenda 21.

Deu anys després de Rio, tot continua pitjor. Aquest era el punt de partida de la Cimera per al Desenvolupament Sostenible que començà a Johannesburg (Sud-àfrica) el 26 d'agost i que acabarà el 4 de setembre. Tot i l'aprovació en la Cimera de Rio de Janeiro (Brasil), el 1992, de l'anomenada Agenda 21, que marcava els objectius per assolir, o acostar-se, a un desenvolupament sostenible –que no hipoteque el futur del planeta i dels seus habitants–, la situació no ha millorat.

Les proves de l'escalfament del planeta són irrefutables, segons Rajendra Pachauri, president de la Comissió Intergovernamental sobre Canvi Climàtic (IPCC), cada cop hi ha més proves científiques que relacionen aquest fet amb els fenòmens meteorològics extrems. I si l'escalfament no s'atura, es produirà inevitablement un distanciament encara més fort entre els països rics i els països pobres. Ho afirma l'International Institute for Applied Systems Analysis (IIASA), que ha presentat a Johannesburg l'informe sobre "Canvi climàtic i agricultura vulnerable". Basant-se en estadístiques sobre temperatura i economia arreu del món, l'IIASA vaticina que l'escalfament del planeta afectarà sobretot l'Àfrica Subsahariana, on algunes zones podrien arribar a perdre fins al 75% de les terres cultivables. En canvi, grans espais de la Xina, el Canadà i Rússia que avui no es poden conrear esdevindran aptes per a l'agricultura.

Però hi ha altres xifres que són encara més esgarrifoses. L'any 2100, segons un

estudi de l'IPCC presentat l'any passat, la temperatura de la terra podria haver augmentat 5,8° C, la qual cosa significaria una pujada del nivell del mar de 88 centímetres.

Tot i això, la reducció d'emissions de CO₂ i la promoció de les energies renovables continua trobant traves en els governs dels Estats Units i el Japó. La proposta de la Unió Europea perquè el 2010 s'hagi aconseguit que el 15% de l'energia primària subministrada a tot el món provingui de fonts renovables va trobar un no rotund d'aquests dos països. Un grup de grans multinacionals aplegades

en el Consell Mundial Empresarial per al Desenvolupament Sostenible, fins i tot, es va permetre el luxe de posar-se com a exemple de sostenibilitat i fer una crida als governs: "Demanem als governs que creen un marc internacional de lluita contra el canvi climàtic sobre la base de la convenció marc de l'ONU sobre el canvi climàtic i el protocol de Kyoto". Entre les empreses hi ha petrolieres (BP, Conoco i Chevron-Texaco), fabricants d'automòbils (Daimler-Chrysler i Honda) o de pneumàtics (Michelin).

À. M.